

ÕIGUSKANTSLER

Teie 04.12.2008 nr 18.2-20/3376-1

Hr. Art Kuum
Jõelähtme Vallavolikogu esimees
Jõelähtme Vallavolikogu
Jõelähtme küla
74202 HARJUMAA

Õiguskantsler 12.2008 nr 6-4/081714/00808575

Seisukoht vastuolu mittetuvastamise kohta

Lugupeetud härra Kuum

Tänan Teid 04.12. 2008.a. teabenõudmisele saadetud vastuse eest.

Vastavalt õiguskantsleri seaduse (edaspidi: ÕKS) §-le 15, §-le 19 ja §-le 33 on õiguskantsleri pädevuses kontroll õigustloovate aktide põhiseadusele ja seadusele vastavuse üle, samuti kontroll selle üle, kas riigiasutus, kohaliku omavalitsuse asutus või organ, avalik-õiguslik juriidiline isik või avalikke ülesandeid täitev füüsiline või eraõiguslik juriidiline isik järgib põhiõiguste ja -vabaduste tagamise põhimõtet ning hea halduse tava.

Kooskõlas õiguskantsleri seaduse § 34 lõikega 1 alustab õiguskantsler menetluse kas isiku avalduse alusel või omal algatusel talle laekunud teabe alusel. Antud asjas alustasin menetluse M. U.e 20.10.2008.a. avalduse alusel. Käesolevaga teavitan Teid menetluse käigus tuvastatud asjaoludest ning menetluse lõpptulemustest.

I Asjaolud ja menetluse käik

1.1. M. U. pöördus 20.10.2008.a. minu poole avaldusega. Avaldaja püstitas küsimuse Jõelähtme Vallavolikogu 01.10.2007.a. määrusega nr 79 kehtestatud õpilaste sõidusoodustuste taotlemise, määramise ja väljamaksmise korra seaduslikkusest (edaspidi: Määrus). Avaldusele oli lisatud M. U.e 19.09.2008.a. pöördumine Jõelähtme Vallavalituse poole ning Jõelähtme Vallavalitsuse 06.10.2008.a. vastus nimetatud pöördumisele, samuti Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi ning Haridus- ja Teadusministeeriumi vastused avaldaja pöördumistele.

1.2. Avalduses viidatud Määruse § 5 lõige 1 sätestab, et sõit valla õpilasliinidel on õpilaspileti ettenäitamisel tasuta. Vastavalt § 5 lõikele 2 hüvitatakse Jõelähtme valla koolides õppivatele õpilastele, kelle elukohta ei läbi õpilasliinid, sõit ühistranspordi 100% ulatuses. Samas näeb Määruse § 3 lg 1 ette, et 100% ulatuses hüvitatakse nende teiste omavalitsuste koolides käivate õpilaste sõidukulud, kelle pere sissetulek ühe pereliikme kohta ei ületa kehtivat toimetulekupiiri. Vastavalt Määruse § 3 lõikele 2 hüvitatakse 50% ulatuses nende teiste omavalitsuste koolides käivate õpilaste sõidukulud, kelle pere sissetulek ühe pereliikme kohta ei ületa kehtivat toimetulekupiiri. 100%-liselt hüvitatakse sõit alalisest elukohast õppeasutusse ja tagasi muukeelsetes koolides õppivatele õpilastele, erivajadustega laste koolidesse sõitvatele õpilastele

Õiguskantsleri Kantselei

Kohtu 8, 15193 TALLINN. Tel 693 8404. Faks 693 8401. info@oiguskantsler.ee www.oiguskantsler.ee

ning väljaspool Jõelähtme valda üldharidust omandavatele õpilastele, kui vallal ei ole pakkuda vaba õpilaskohta.

1.3. Avaldaja soovis teada, kas põhikooli- ja gümnaasiumiharidust omandaval õpilasel on õigus taotleda sõidusoodustust siis, kui õpilane sõidab kooli, mis asub teises omavalitsuses. Avaldaja leidis, et ülalviidatud Määruse tagajärjel koheldakse ebavõrdselt neid õpilasi, kes on valinud vastavalt oma huvidele ja võimetele õppimiseks kooli, mis asub teise omavalitsuse territooriumil. Avaldaja viitas oma seisukohtade põhjendamisel ühistranspordiseaduse §-le 28, haridusseaduse §-le 7, põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse § 31 lg 1 punktile 6 ning Vabariigi Valitsuse 31.12.1997.a. määrusele nr 267. Samuti oli M. U. seisukohal, et Määruses toodud nõuded ei ole põhjendatud, kuivõrd ühistranspordi seadus ei seo sõidusoodustuse saamise õigust pere toimetulekuga. Avaldusele lisatud dokumentidest nähtus, et M. U.e laps õpib Tallinna linna haldusterritooriumil asuvas munitsipaalkoolis.

1.4. Alustasin M. U.e avalduse alusel menetluse ning pöördusin antud küsimuses teabe saamiseks Haridus- ja Teadusministeeriumi ning Jõelähtme Vallavolikogu poole. Haridus- ja Teadusministeeriumile saadetud teabenõudes palusin ministeeriumi seisukohta küsimuses, kas ühistranspordiseadus võiks senisest täpsemalt reguleerida kohalike omavalitsuste pädevust sõidusoodustuste andmise küsimuse lahendamisel ning kas ühistranspordiseaduse § 29 lg 1 vajaks ministeeriumi hinnangul muutmist. Jõelähtme Vallavolikogule saadetud teabenõudmises soovisin selgitust, millistel sisulistel ja õiguslikel alustel on kehtestatud Määruses §-d 3 ja 5, millest lähtuvalt hüvitatakse Jõelähtme vallas vaid antud valla koolides käivate õpilaste sõidukulud ning millest lähtuvalt on teiste omavalitsuste koolides käivate õpilaste sõidukulude hüvitamine seotud pere toimetulekuga. Palusin Jõelähtme Vallavalitsusel selgitada, kas vald võiks kaaluda väljaspool Jõelähtme valda asuvates koolides käivate õpilaste sõidukulude hüvitamist või kas ühistranspordiseaduse § 29 lg 1 vajaks muutmist.

1.5. Haridus- ja Teadusministeerium vastas minu teabenõudmisele 24.11.2008.a. Haridus- ja Teadusministeerium selgitas, et kuigi haridusseaduse § 7 lg 2 punkti 8 kohaselt peavad kohalikud omavalitsused korraldama õpilaste sõidu haridusasutusse ja tagasi, ei selgu nimetatud sättest, kas korraldamise kohustuse hulka on hõlmatud ka kohalike omavalitsuste kohustus katta kõik sõidukulud ning kas vastava kohustusega on hõlmatud need õpilased, kes antud kohaliku omavalitsuse territooriumil asuvas koolis ei õpi. Teisalt sätestab põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse (edaspidi: PGS) § 18, et koolikohustusliku lapse jaoks on vanematele kooli valik vaba ning ühistranspordiseaduse § 29 lg 1 võib teatud mõttes kitsendada lapsevanemate õigusi laste hariduse küsimuses valikute tegemisel. Haridus- ja Teadusministeerium selgitas vastuses teabenõudele, et kohalike omavalitsuste praktika transpordi korraldamise küsimuses on erinev ning sageli toimub transport eriotstarbelise liiniveona. Eeskätt hoolitsevad kohalikud omavalitsused selle eest, et toimetada õpilased oma haldusterritooriumil asuvasse kooli. Seoses Jõelähtme Vallavalitsuse Määruse ülalviidatud sätetega oli ministeerium seisukohal, et vald on taganud antud juhul isikutele seadusega võrreldes enam sõidusoodustusi, milline tegevus on tunnustatav. Haridus- ja Teadusministeerium märkis ühtlasi, et koolitranspordi temaatika on Haridus- ja Teadusministeeriumis olnud korduvalt arutelude teemaks, kuna praktikas on tekkinud palju küsimusi. Ministeerium pidas vajalikuks täpsustada tulevikus ühistranspordi seaduse sõnastust, et reguleerida senisest täpsemini kohalike omavalitsuste pädevust sõidusoodustuste andmisel.

1.6. Jõelähtme Vallavolikogu vastas teabenõudmisele 04.12.2008.a. Selgitasite oma vastuses, et Määruse vastuvõtmise aluseks oli PGS § 31 lg 6, mille kohaselt on õpilasel õigus saada sõidu- ja muid soodustusi Vabariigi Valitsuse ja kohaliku omavalitsuse poolt kehtestatud ulatuses ja korras.

Jõelähtme vallas endal on kolm kooli ning kooskõlas haridusseaduse § 7 lg 2 punktiga 8 korraldab kohalik omavalitsus õpilaste sõidu haridusasutusse ja tagasi. Vallal on käigus mitu õpilasliini ning nendel liinidel sõitmine on õpilastele õpilaspileti ettenäitamisel tasuta. Samuti elab Jõelähtme valla territooriumil märkimisväärne arv venekeelseid perekondi, kuid vene õppekeelega kool vallal puudub, mistõttu hüvitatakse vene õppekeelega koolis käivatele õpilastele sõit teiste omavalitsuste koolidesse. Samadel põhjustel hüvitatakse sõit erivajadustega laste koolides käivatele õpilastele. Teatud kategooria sõidusoodustuste andmise aluseks on olnud ühistranspordiseaduse § 29 lg 3. Jõelähtme vallas puuduvad rahalised vahendid õpilaste sõidukulude piiramatuks hüvitamiseks. Soodustuse andmist on võimalik otsustada vastavalt olemasolevatele ressurssidele. Kõigil Jõelähtme valla lapsevanematel on lapse jaoks kooli valik vaba. Et tagada seda võimalust ka vähemkindlustatud perede lastele, on vallavolikogu kehtestanud sõidu hüvitamise ka sellele kategooriale. Väljaspool Jõelähtme valda asuvates koolides käivate õpilaste sõidukulude täiendavat hüvitamist võrreldes hetkel kehtivaga võiks kaaluda, kuid hetkel puudub vallal sellise otsuse vastuvõtmiseks rahaline kate.

II Põhiküsimus

Antud menetluses tuli vastata küsimusele, kas Määruse §-d 3 ja 5 on kooskõlas õigusaktidega ega ole vastuolus põhiseaduse §-st 12 tuleneva võrdse kohtlemise põhimõttega.

III Õiguslik hinnang

Püstitatud küsimuses õigusliku hinnangu andmisel analüüsin esmalt, kas Määruse §-d 3 ja 5 on kooskõlas põhiseadusest alamal seisvate seadustega. Seejärel analüüsin, kas Määruse sätted võivad kaasa tuua ebavõrdse kohtlemise ning võivad olla vastuolus põhiseadusega.

3.1. Haridusseaduse § 7 lg 2 punkt 8 sätestab, et kohalikud omavalitsused on muuhulgas kohustatud korraldama õpilaste sõidu haridusasutusse ja tagasi. Haridusseaduse antud säte ei näe kohalikule omavalitsusele ette kohustust hüvitada õpilastele transpordikulud kas täielikult või osaliselt, kohalikul omavalitsusel on pigem kohustus tagada transpordi korralduslike küsimuste lahendamise.

3.2. PGS § 31 sätestab punktis 6, et õpilasel on muuhulgas õigus saada sõidu- ja muid soodustusi Vabariigi Valitsuse ja kohaliku omavalitsuse volikogu poolt kehtestatud ulatuses ja korras. Eeltoodust nähtub, et põhikooli- ja gümnaasiumiseadus ei sätesta ise sõidusoodustuste määrasid või nende andmise tingimusi, vaid vastavad küsimused lahendatakse Vabariigi Valitsuse või kohalike omavalitsuste poolt.

3.3. Ühistranspordiga seonduvaid küsimusi reguleerib terviklikult ühistranspordiseadus. Ühistranspordiseaduse (edaspidi: ÜTS) § 2 kohaselt tuleb eristada avalikku liinivedu ja kommertsliinivedu. Kooskõlas ÜTS § 11 punktidega 2 ja 5 loetakse sõitjate vedu kohalikel bussiliinidel ning kaugbussiliinidel avalikeks vedudeks. ÜTS § 14 lg 2 kohaselt toetatakse kohaliku omavalitsuse eelarvest avalikku liinivedu valla bussiliinidel ning maakonna või maakondi ühendavatel kaugbussiliinidel. Erinevus kommertsliiniveo ning avaliku liiniveo vahel seisneb ka selles, et kooskõlas ÜTS § 24 lõikega 1 kehtestab kommertsliiniveo teenuste hinna vedaja ning avaliku liiniveo sõidukilomeetri kõrgeima tariifi ja kõrgeima sõidupileti hinna kehtestab vastavalt ÜTS § 24 lõikele 2 maavanem või valla- ja linnavolikogu.

3.4. Kuivõrd ÜTS eristab avalikku liinivedu ja kommertsliinivedu, on seaduses eristatud nimetatud vedudel antavad võimalikke soodustusi. Avalduses viidatud § 28 lg 1 reguleerib sõidusoodustuse andmist kommertsliiniveol. Vastavalt ÜTS § 28 lõikele 2 kehtestab Vabariigi Valitsus korra, kuidas makstakse hüvitusi kommertsliiniveol. Vabariigi Valitsus on ÜTS § 28 lõike 2 alusel 31.12.1997.a. vastu võtnud määruse nr 267 „Õpilaste sõidukulu iga-aastase hüvitamise ulatus ja kord“. Nimetatud korra alusel hüvitatakse kommertsliinidel sõidukulud vaid nendele õpilastele, kes õpivad riigikoolides, erivajadustega laste koolides ning sanatoorses internaatkoolides. Teistele õpilastele riik koostöös nimetatud Vabariigi Valitsuse määrusega kommertsliinidel sõidukulusid ei hüvita. Kuivõrd avaldaja laps ei õpi erivajadustega laste koolis, riigikoolis ega sanatoorses internaatkoolis, ei ole avaldaja lapse suhtes ÜTS §-st 28 tulenev regulatsioon kohaldatav.

3.5. Avalikel liinivedudel sõidusoodustuste andmist reguleerib ÜTS § 29. ÜTS § 29 lg 1 sätestab, et avalikul liiniveol antakse maantee- ja veeliikluses ning raudteeliikluses, kui sõitja sõidu lähte- ja sihtpunkt asuvad ühe linna piires, õpilasele sõidusoodustust kuni 50% pileti täishinnast. Iga-aastase sõidusoodustuse ulatuse määrab teeliikluses valla- ja linnavolikogu valla- või linnaliinile ning maavanem maakonnaliinile. ÜTS § 29 lg 3 sätestab, et valla- ja linnavolikogu võivad lisaks § 27 lõikes 1 sätestatud kehtestada avalikul liiniveol oma eelarvest sõidusoodustusi veel teatud kategooriale sõitjatele, samuti suurendada sõidusoodustuse määra.

3.6. ÜTS § 29 lõikest 1 tuleneb, et kohalik omavalitsus on kohustatud tagama õpilastele vähemalt 50%-lise sõidusoodustuse juhul, kui sõitja sõidu lähte- ja sihtpunkt asuvad ühe linna piires. Juhul, kui õpilase sõidu lähtekoht asub ühes kohalikus omavalitsuses ning sihtpunkt teises, ei ole kohalikul omavalitsusel seadusest tulenevat kohustust tagada 50%-list sõidusoodustust pileti hinnast. Kohalikul omavalitsusel on õigus anda täiendavaid sõidusoodustusi teatud kategooriale sõitjatele ning seadus ei sätesta siinkohal kohalikule omavalitsusele piiranguid või tingimusi, millest lähtuda. Jõelähtme Vallavolikogu on selgitanud oma vastuses, millistest põhjendustest lähtuvalt peeti Jõelähtme vallas võimalikuks ja vajalikuks täiendavate sõidusoodustuste tagamist. Olete seejuures põhjendatult leidnud, et soodustuste andmist on võimalik otsustada vastavalt olemasolevatele ressurssidele. Kui ressursse ei ole piisavalt, on kohalikul omavalitsusel õigus ise otsustada, kuidas piiratud ressursse kasutada. Seega võib kohalik omavalitsus määratleda need tingimused, milliste olemasolul antakse sõidusoodustust õpilastele, kes käivad väljaspool Jõelähtme valda asuvates teiste omavalitsuste koolides. Kohalik omavalitsus võib sellekohase volitusnormita otsustada iga küsimust, mis ei ole riigielu küsimus¹. Eeltoodust lähtuvalt on Jõelähtme Vallavolikogu Määruse §-d 3 ja 5 koostöös haridusseaduse, põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse ning ühistranspordiseadusega.

3.7. Lisaks eeltoodule võib märkida, et ka vedaja ise võib võimaldada teatud sõitjatele soodustusi või suurendada antud soodustuse määrasid. ÜTS § 30 lg 1 sätestab, et avalikul liiniveol võib vedaja anda lisaks seaduses sätestatud soodustutele anda soodustusi ka teistele sõitjatele või suurendada soodustuse määra teise lepingupoole (ehk veo tellija) loal. Kommertsliiniveol võib vedaja samuti anda soodustusi omal äranägemisel, kuid need soodustused riigi või kohaliku omavalitsuse poolt hüvitamisele ei kuulu.

3.8. M. U. püstitas minule esitatud avalduses küsimuse, kas sõidusoodustuste andmata jätmise avalduses kirjeldatud asjaolude pinnalt ei too kaasa ebavõrdset kohtlemist, kuivõrd erinevad kohalikud omavalitsused võimaldavad täiendavaid sõidusoodustusi erineval moel.

¹ RK PJKo 22.12.1998.a. nr 3-4-1-11-98

3.9. Põhiseaduse (edaspidi: PS) § 12 lg 1 sätestab, et kõik on seaduse ees võrdsed. Kedagi ei tohi diskrimineerida rahvuse, rassi, nahavärvuse, soo, keele, päritolu, usutunnistuse, poliitiliste või muude veendumuste, samuti varalise ja sotsiaalse seisundi või muude asjaolude tõttu.

3.10. PS §-st 12 tuleneb nõue rakendada kehtivaid seadusi kõigile isikutele erapooletult ja ühtemoodi. PS §-st 12 tuleneb ühtlasi õigusloome võrdsuse põhimõte, mille kohaselt peavad seadused ka sisuliselt kohtlema kõiki sarnases olukorras olevaid isikuid ühtemoodi.² Samas ei ole mitte igasugune võrdsete ebavõrdne kohtlemine võrdsusõiguse rikkumine. Riigikohus on öelnud, et keeldu kohelda võrdseid ebavõrdselt on rikutud, kui kaht isikut, isikute gruppi või olukorda koheldakse meelevaldselt ebavõrdselt. Meelevaldselt saab ebavõrdset kohtlemist lugeda siis, kui selleks ei leidu mõistlikku põhjust. Kui on olemas mõistlik ja asjakohane põhjus, on ebavõrdne kohtlemine seadusloomes põhjendatud.³ Riigikohus möönab, et kuigi meelevaldsuse kontroll laieneb seadusandja tegevusele, tuleb viimasele jätta avar otsustusulatus. Kui on olemas mõistlik ja asjakohane põhjus, on ebavõrdne kohtlemine seadusloomes põhjendatud.⁴

3.11. Selleks, et teha kindlaks, kas keegi on kellegagi võrdne või ebavõrdne, peab olema vähemalt kaks isikut või isikute gruppi, keda omavahel võrrelda. Võrdsusõiguse rikkumise tuvastamise esimesel astmel tuleb võrreldavatele leida vähim ühine soomõiste ning seejärel kirjeldada ebavõrdset kohtlemist. Vähim ühine soomõiste erineb sõltuvalt sellest, kellega võrreldakse⁵. Eeltoodu alusel tuleb kontrollida, kas erinevatest kohalikest omavalitsustest erinevatesse koolidesse sõitvad õpilased moodustavad omavahel võrreldavaid gruppe ning kas neid gruppe on seejuures meelevaldselt ebavõrdselt koheldud.

3.12. Jõelähtme vallas võib kooskõlas Määruse §-dega 3 ja 5 eristada järgmisi gruppe: õpilased, kes käivad Jõelähtme valla koolides ning need õpilased, kes ei käi Jõelähtme valla koolides. Esimestele on Jõelähtme vald kooskõlas ühistranspordiseadusega kohustatud tagama sõidusoodustuse ning teistele võib vald soodustusi anda omal äranägemisel, kuid ei ole selleks kohustatud. Seega on nimetatud kahe grupi ebavõrdseks kohtlemiseks olemas mõistlikud põhjused.

3.13. Väljaspool Jõelähtme valda asuvates koolides käivaid õpilasi võib omakorda eristada vastavalt sellele, kas õpilased käivad vene õppekeelega koolides, erivajadustega laste koolides või tavakoolides. Esimesele kahele grupile on vald pidanud vajalikuks tagada sõidusoodustusi, kuna Jõelähtme vallas endas puuduvad vene õppekeelega koolid ning erivajadustega lastele mõeldud koolid, mistõttu vastavates koolides käivate laste vanemad ei saa laste haridusküsimuses otsuste tegemisel valida kohaliku valla koole. Samas on vallas olemas algkool, põhikool ja gümnaasium, mistõttu eesti õppekeelega tavakoolides käivate laste vanemad saavad valida, kas nad panevad oma lapse elukohajärgse kohaliku omavalitsuse kooli või mõne teise omavalitsuse kooli. Seega on kirjeldatud gruppide erinevaks kohtlemiseks olemas mõistlikud põhjused. Kõigile lastele ei saa vald tagada sõidusoodustust selleks rahaliste ressursside puudumise tõttu.

3.14. Väljaspool Jõelähtme valda eesti õppekeelega tavakoolides käivatele lastele tagab vald 50%-lise sõidusoodustuse vaid juhul, kui pere sissetulek ühe pereliikme kohta ei ületa kehtivat toimetulekupiiri. Seega tagab vald sõidusoodustuse vaid sellisele grupile õpilastele, kelle pere madal sissetulek võib ilma sõidusoodustuse olemasoluta piirata vanemate valikuõigusi lapse

² RKPJKo 03.04.2002, nr 3-4-1-2-02, punktid 16 ja 17.

³ Samas.

⁴ Samas.

⁵ K. Merusk jt. Kommentaarid §-le 12. Justiitsministeerium. Eesti Vabariigi põhiseadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn 2002, § 12 komm. 3.

haridusküsimuse otsustamisel. Olete eristamise mõistliku põhjusena välja toonud piisavate rahaliste ressursside puudumise, mistõttu ei saa vastavat soodustust tagada kõigile õpilastele. Ka antud eristamise puhul tuleb Jõelähtme Vallavolikogu poolt esitatud põhjust pidada mõistlikuks ning asjakohaseks põhjuseks, mille tõttu on erinevate õpilaste gruppide erinev kohtlemine õigustatud.

3.15. Lisaks eeltoodule võiks analüüsida, kas Jõelähtme vallas elavaid ning väljaspool valda eesti õppekeelga tavakoolis käivaid õpilasi, kelle perede sissetulek ühe liikme kohta ületab kehtivat toimetulekupiiri, võiks võrrelda mõnes teises vallas või linnas elavate samas olukorras olevate õpilastega, kellele nende elukohajärgne kohalik omavalitsus võib võimaldada sõidusoodustuse. Arvestades kohaliku omavalitsuse ülesandeid oma valla või linna piires õpilastele hariduse andmise tagamisel ning haridusasutustesse sõidu korraldamisel, ei saa vastavaid gruppe pidada võrreldavateks gruppideks, kuna olukord erinevates kohalikes omavalitsustes on erinev. Erinevates kohalikes omavalitsustes on valla- või linnavolikogudel kasutada erinevad rahalised ressursid. Erinev on transpordivõrgustik, koolide arv ning paiknevus, erinev on laste arv. Kehtiv ühistranspordiseadus ei näe ette, et kõik kohalikud omavalitsused peaksid tagama väljaspool antud kohalikkude omavalitsust asuvates koolides käivatele õpilastele üle Eesti täpselt ühesuguseid sõidusoodustusi.

IV Õiguskantsleri seisukoht

Arvestades eeltoodut, leian, et Jõelähtme Vallavolikogu Määruse §-d 3 ja 5 on kooskõlas haridusseaduse § 7 lõikega 2 punktiga 8 ning ÜTS §-ga 29.

Jõelähtme Vallavolikogu Määruse §-d 3 ja 5 on ka kooskõlas PS §-ga 12 ega too kaasa erinevate isikute meelevaldset ebavõrdset kohtlemist.

Õiguskantslerina ma mõistan avaldaja poolt püstitatud küsimuse sisu, kuid avaldaja soovitud eesmärgi saavutamiseks (milleks oleks kõigile Eestis mistahes koolides käivatele õpilastele ühesuguste sõidusoodustuste tagamine) tuleks muuta ühistranspordiseadust. Õiguskantsleri pädevuses ei ole seaduse muutmiseks eelnõude algatamine ega nende menetlemine.

Vastavalt märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise seaduse § 2 lõikele 2 loetakse märgukirjaks isiku pöördumist, millega isik teeb märgukirja adressaadile ettepanekuid valdkonna arengu kujundamiseks. Kooskõlas nimetatud sättega soovitasin avaldajal pöörduda märgukirjaga Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi ning Haridus- ja Teadusministeeriumi poole ettepanekutega õpilaste sõidusoodustusi puudutavate õigusaktide muutmiseks.

Käesolevaga lõpetan asjas alustatud menetluse.

Täna Teid veel kord edastatud vastuse eest.

Austusega

Indrek Teder

Anu Uritam 693 8414 E-post: anu.uritam@oiguskantsler.ee